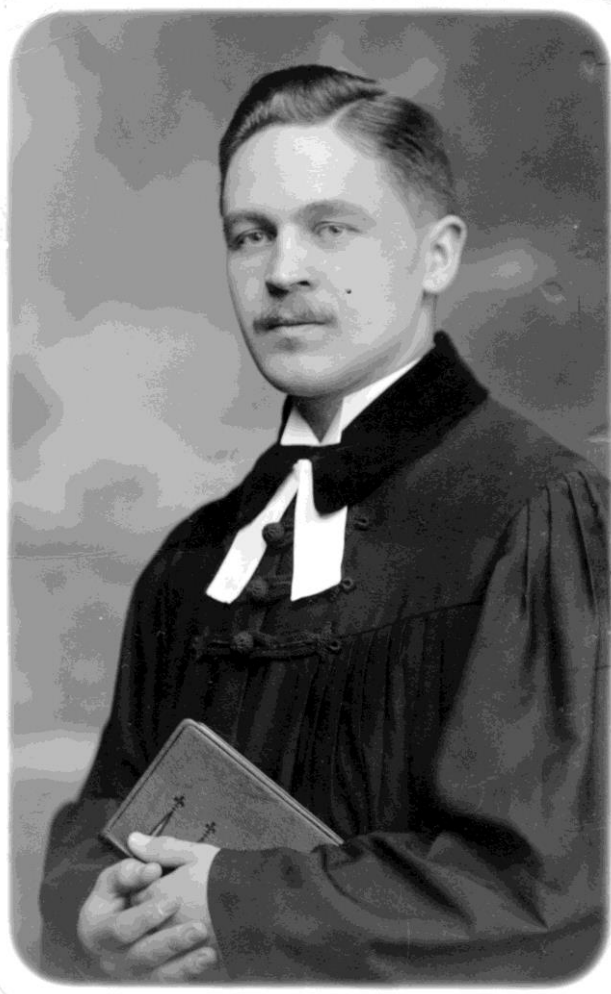

Fényképalbum

Az interjúalany neve:	Zászkaliczky Pálné Ittész Erzsébet
A fénykép címe:	Édesapám
A fénykép készítésének helye:	Győr
A fénykép készítésének éve:	1930
A képen:	Ittész Mihály

Édesapám, Ittész Mihály győri lelkész ezen a fotón 26 éves. A képet apósom, legidősebb (néhai) Zászkaliczky Pál főtí lelkész, esperes hagyatékában találtuk. A fotó létezéséről párommal való megismerkedésünk idején nem is tudtunk. Mindössze annyi volt ismert előttünk, hogy édesapáink teológiai tanulmányaik alatt és később is jóban voltak egymással. Számunkra szívmelegítő és egymás melletti döntésünk igazolása volt a kép hátoldalán található ajánlás: „Palkónak, legdrágább barátomnak”. A dátum: 1930. február 5. Édesapám segédlelkézi szolgálatát is Győrben végezte, s az akkor alakuló győr-nádorvárosi gyülekezet szervező és templomépítő lelkésze volt. Nagyon fiatalon, mindössze 46 évesen halt meg, 1950. június 7-én, váratlanul, egy nagyon gyors lefolyású vírusos agyhártya-gyulladás következtében. Édesanyám öt kis gyermekkel maradt özvegyen.

Az interjúalany neve:

A fénykép címe:

A fénykép készítésének helye:

A fénykép készítésének éve:

Zászkaliczky Pálné Ittzés Erzsébet

Az Ittzés család 1942-ben

Győr

1942

Családi fénykép Győrben, 1942-ben. Valamikor nyáron készülhetett a kép. Édesanyám ölében én ülök, egy-másfél éves lehetek. Édesanyám mögött Mária és Gábor. Édesapám pedig a négyéves Mihályt tartja karjával. János öcsém még nem született meg. A fényképész műtermében készült fotón mindannyian ünneplő ruhában, szépen felöltöztetve, megfésülve álltunk-ültünk „modellt”. Nővéremnek erre a ruhájára még emlékszem is! Eseményszámba ment egy ilyen fotózás. A macira már nem emlékszem, hogy családi játék volt-e, vagy a fényképész adta a kezébe öcsémnek. A kép hátoldalán a műterem pecsétje: „Apolló Fotószalon, Győr”.

Az interjúalany neve:

A fénykép címe:

A fénykép készítésének helye:

A fénykép készítésének éve:

Zászkaliczky Pálné Ittész Erzsébet

Az Ittész gyerekek a konvent udvarán

Győr

1946 körül

A képen balról jobbra testvéreim: Mária, János, jómagam, Mihály és Gábor a győri Öregtemplom udvarán. Ezekben az években még Győrben, a konventépületben [*eredeti jelentése: kolostori épületrész*] laktunk. Az Evangélikus Öregtemplom Győr-Újvárosban, a Rába partján, az Evangélikus Konvent épületeinek udvarában található. Amikor megszülettem, édesapám már püspöki másodlelkész volt. A lelkészlakás nem különálló parókia volt, hanem a konventépület része, ami egy nagy, hosszú, egyemeletes épület a Petőfi téren. Itt több lelkészlakás, kántorlakás, egyházi lakás, tanítólakás volt. A konventudvarnak a Rába-part felőli oldalán volt az evangélikus leányiskola. A háborús időben nagyon nagy szegénységben éltünk, ezért rákényszerültek a szüleim, hogy kecskéket, tyúkokat, nyulakat tartsanak. A konventépület és a szeretetház között volt egy kis udvar, ahol a konvent lakóinak faskamrái voltak. Sőt, akadt, akinek még disznótartási lehetősége is volt. Így hát minenkünk is lehettek állataink, a város kellős közepén. Gábor bátyám - legidősebbként - nem nagy lelkesedéssel, de sokszor legeltette a kecskéket a Rába-parton.

Az interjúalany neve:

A fénykép címe:

A fénykép készítésének helye:

A fénykép készítésének éve:

Kulcsfigura:

Zászkaliczky Pálné Ittzés Erzsébet
Utolsó kép édesapámmal halála előtt
Győr-Nádorváros
1950
Ittzés Mihály

A képen családom látható 1950. június elején győr-nádorvárosi otthonunk tornácán. Felső sor, balról jobbra: Gábor bátyám, Mária nővérem, az alsó sorban balról jómagam, édesanyám, János öcsém, édesapám és Mihály bátyám. Döbbenetes a kép története. Isteni sugallatra készülhetett... Édesapánk halála előtt egy héttel azzal állt elő, hogy „csináljunk egy családi fényképet!” Akkoriban igen ritkán készültek képek, nem volt mindennapos dolog. Édesanyám nem is nagyon lelkesedett érte, mert éppen valami kerti munkáját kellett félbehagynia, de hát mind otthon voltunk mi, gyerekek, így elkészült a családi kép. Ez az utolsó, közös képünk, édesapám halála előtt egy héttel. Ekkor még semmit sem sejtettünk a bekövetkező tragédiáról. Hogy honnan jött a betegsége, nem tudni... Valami vírusos betegség volt, senki más nem volt előtte beteg a családban. Az előző vasárnap még végigszolgált a napot, esti istentisztelete is volt. Hétfő reggel nagy fejfájással, lázzal ébredt. Ágyban maradt, este elvitte a mentő. Már akkor eszméletét veszítette, és bekerült a győri kórházba. Édesanyám ott virrasztott mellette. Szerdán pedig meghalt. Mint a futótűz, úgy terjedt el Győrben a halálhíre... A súlyos tragédia szerett nádorvárosi otthonunk elhagyását is jelentette.

Az interjúalany neve:	Zászkaliczky Pálné Ittész Erzsébet
A fénykép címe:	Eljegyzésünk
A fénykép készítésének helye:	Fót
A fénykép készítésének éve:	1961
A képen:	Zászkaliczky Pál, Ittész Erzsébet

A fóti parókia kertjében készült a felvétel 1961. július 17-én. Eljegyzésünkre egy szombati napon gyűlt össze a két család vőlegényem, ifj. Zászkaliczky Pál otthonában, Fóton. Megismerkedésünk évekkorábban, 1957. szeptember 29-én, egy bakonyi ifjúsági csendesnapon történt. A fóti és a rákoskeresztúri gyülekezetek ifjúsága IBUSZ-vonaton utazott oda, s előzőleg meghívást nyertek a győri, a veszprémi és az ajkai fiatalok. Az eljegyzésig, majd az esküvőig hetente leveleztünk, s ahogy tudtuk, szerveztük a találkozásokat. Vőlegényem segédlelkészi állomáshelyei (Balatonszárszó, Kondoros) messze estek Győrtől, így nem volt egyszerű sort keríteni a személyes találkozásra. Leendő apósoméék családja szép, meghitt ünnepet teremtett. Igaz szeretetre vallott részükről az a gesztus is, hogy özvegy, öt gyermekes édesanyám válláról levették az eljegyzési vendéglátás megszervezésének terhet. És így vőlegényem rokonsága, az idős Blaskovits nagyszülők is jelen tudtak lenni. Mindkét család, beleértve mindkettőnk testvéreit is, nagy örömmel fogadta egymás melletti, életre szóló döntésünket.

Az interjúalany neve:	Zászkaliczky Pálné Ittzés Erzsébet
A fénykép címe:	Esküvőnk
A fénykép készítésének helye:	Fót
A fénykép készítésének éve:	1962
A képen:	Zászkaliczky Pál, Zászkaliczky Pálné Ittzés Erzsébet

Esküvőnkre 1962. augusztus 11-én került sor Fóton. A lelkészlakás folyosóján állunk férjemmel, Zászkaliczky Pál evangélikus lelkésszel. Tragédia előzte meg házasságkötésünk napját: apósom a szombati esküvő előtt 5 nappal, augusztus 6-án, hétfőn hajnalban rosszul lett és meghalt. Némi hezitálás után mégis megtörtént a - ráadásul kettős, családi – esküvő: férjem húga, Márta és választottja, Lackner Aladár lelkész is aznap mondták ki az igent. Érdekes az is, hogy Márta sógornóm és Aladár azon a mátrai nyaraláson ismerték meg egymást egy évvel korábban, amelyre eljegyzésünk másnapján indultunk el közösen, családi, baráti társasággal.

Az eskető lelkész nagybátyám, Balikó Zoltán lelkész volt. Lackner Aladár, sógornóm leendő férje segédlelkésze volt Zoltán bácsinak Pécsen, így ők is jól ismerték egymást. A menyasszonyi ruhák azon a héten, anyósom varrónő ismerősének munkájával, Fóton készültek. Az anyakönyvvezetőhöz csak a két tanú, keresztpapánk kísérték el. Egy rövid szertartásra került sor, aláírtuk a papírokat, de semmi ünnepelés nem volt. A fóti templom viszont már tele volt, a gyász miatt az ünnepi vacsorán csak a szűk család volt jelen, és egy-két közeli barát. Csendes, bensőséges alkalom volt. Az esküvő után persze újra feketébe öltözött mindenki.

Az interjúalany neve:

A fénykép címe:

A fénykép készítésének helye:

A fénykép készítésének éve:

Kulcsfigura:

Zászkaliczky Pálné Ittzés Erzsébet
Együtt a család a mohácsi parókia előtt
Mohács

1979

Ifjabb Zászkaliczky Pál

1979-ben került sor második gyermekünk, Pál konfirmációjára. Mindnyájan a mohácsi parókia előtt állunk, Palkó fiunk középen, kezében az emléklappal. A kislányok, balról jobbra: Borbála, Eszter, Zsuzsanna. A konfirmáció számunkra egyszerre volt gyülekezeti és családi feladat és ünnep. Férjemnek megadatott az Úristen kegyelméből, hogy gyermekei keresztlőjén, konfirmációján, és unokái keresztlőjén is lelkészként szolgálhatott. A Mohácson töltött évekre gyerekeink a mai napig jó szívvel gondolnak vissza. Azt szoktam mondani: ahogy kisgyerekkoromnak a Nádorvárosban eltöltött két év volt a legszebb ideje, úgy a gyülekezeti életünknek a Mohácson eltöltött öt év volt számomra a legszebb időszaka.

Az interjúalany neve:	Zászkaliczky Pálné Ittzés Erzsébet
A fénykép címe:	Családi keresztelő
A fénykép készítésének helye:	Fót
A fénykép készítésének éve:	2002
Kulcsfigura:	Zászkaliczky Pál

Férjem Eszter lányunk negyedik gyermekét, Emma nevű unokáját kereszteli a fóti evangélikus templomban 2002 júniusában. Férjem hálával említi, hogy megadatott neki édesapaként, nagyapaként lelkészi szolgálatát a családtagok körében is gyakorolni, a szentségeket [*az evangélikus egyházban: keresztség és úrvacsora*] kiszolgáltatni.

Az interjúalany neve:

A fénykép címe:

A fénykép készítésének helye:

A fénykép készítésének éve:

A képen:

Zászkaliczky Pálné Ittész Erzsébet
Közös szolgálat a Pozsonyi Casinóban
Pozsony
2007
Zászkaliczky Pál, Zászkaliczky Pálné
Ittész Erzsébet

Férfjemmel egy közös szolgálaton a pozsonyi Casinóban. A meghívás története, hogy Szpisák Attila tótkomlósi lelkész pozsonyi ösztöndíjas idejében kapcsolatba került az ottani magyar nagykövettel. 2007-ben vele együtt mentek Pozsonyba. Hlačok Erikával, a pozsonyi magyar anyanyelvű evangélikusokat gondozó beosztott lelkésszel együtt férjem meghívást kapott a nagykövetségre, délután pedig bibliaórán vettek részt. Gabron Éva, a „Pozsonyi Casino” vezetőségének egyik tagja is ott volt, s felkérte férjemet, hogy tartson nekik előadást a Casinóban. A kép a 2007. május 29-én, „Pünkösöd, a mostoha ünnep” címmel tartott előadáson készült. Férjem teológiai előadását versbetétek felolvasásával kísértem.

Az interjúalany neve:

A fénykép címe:

A fénykép készítésének helye:

A fénykép készítésének éve:

Kulcsfigurák:

**Zászkaliczky Pálné Ittész Erzsébet
Aranymenyegzőnk**

Fót

2012

**Zászkaliczky Pál, Zászkaliczky Pálné
Ittész Erzsébet**

Családunk tagjaival – négy gyermekünkkel, házastársukkal és az unokákkal, összesen 24-en – együtt állunk a fóti templom előtt, házasságkötésünk ötvenedik évfordulóján. A képen Lutherkabátban, zöld stólával Cserhátiné Szabó Izabella fóti evangélikus lelkész, aki esketésünk emlékűnnepén igehirdetéssel szolgált és megáldott minket. Az ige ugyanaz volt, mint amelyet 50 évvel azelőtt eskető lelkészünk, nagybátyám, Balikó Zoltán adott útravalóul. Az igében Jézus a tanítványait kérdezi: „Amikor elküldtelek titeket erszény, tarisznya és saru nélkül, volt-e hiányotok valamiben? – Semmiben – válaszolták.” (Lk 22,35) Ötven éven keresztül megtapasztaltuk Urunk gondviselő, életünket, szolgálatunkat, családjunkat támogató szeretetét és hatalmát. Mindig mindent megkaptunk, amire szükségünk volt, semmiben sem volt „fogyatkozásunk”.

Az interjúalany neve:

A fénykép címe:

A fénykép készítésének helye:

A fénykép készítésének éve:

Kulcsfigurák:

**Zászkaliczky Pálné Ittész Erzsébet
Aranylakodalmunkon négy gyermekünkkel
Fót**

2012

**Zászkaliczky Borbála, Eszter, Zsuzsanna
és Pál**

Gyermekeinkkel közös fénykép aranylakodalmunkon, Fóton, otthonunk kertjében. Balról jobbra: Borbála, Eszter, Zsuzsanna és Pál. Eszter lányunk akkor még várta ötödik gyermekét, a tizennegyedik unokánkat, Magdust, aki 2012. október 25-én, 77. születésnapomon érkezett meg. Gyermekeink házastársukkal, unokáink, azóta két unoka-vejünk s dédunokánk. Urunk minden érdemünkön felüli ajándékai.

<p>Az interjúalany neve: A fénykép címe: A fénykép készítésének helye: A fénykép készítésének éve: A képen:</p>	<p>Zászkaliczky Pálné Ittész Erzsébet Családi nyaralás n.a. 2014 körül A Zászkaliczky gyerekek és unokák</p>
---	---

Családi nyaralás. Istennek hála, akkora most már a családunk, hogy a legszűkebben számolva is huszonheten vagyunk. Úgy szoktuk a „családi összefutást” szervezni, hogy nyáron néhány napot, egy szűk hetet töltünk el együtt. Ez megy most már huszonkét év óta, az egyre terebélyesedő családdal. Voltunk így már a Mátrában, Balaton-felvidéken, Szigetközben, Zalában, Tokajban... Most legutóbb kitalálták a gyerekeink, hogy Mohács környékére menjünk, mert Mohács mindegyiküknek olyan szép gyerekkori emlék. Így aztán egy Mohács közeli kis faluban, Sátorhelyen voltunk. Az első közös estére mindig egy nagy adag töltött káposztát főzök, amit otthon elkészítetek, s ez már hagyomány, hogy első este ez a vacsora. Tudomásul kell vennünk azt, hogy nem tudunk mindig huszonheten együtt lenni egy hétig, de mindenki igyekszik legalább egy-két napra eljönni, hogy teljes legyen a létszám. És akkor nagy az öröm, társasjátékozunk, beszélgetünk.